

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 81/2020
11.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Желимир Џамбић, адвокат из ..., против тужене Агенције за енергетику Града Новог Сада, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 794/19 од 16.09.2019. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 794/19 од 16.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1816/2018 од 17.12.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење тужене бр. .. од 06.07.2012. године, што је тужена дужна признати и трпети. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 794/19 од 16.09.2019. године, жалба тужиоца је одбијена, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени одредаба ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код послодавца Нафтна индустрија Србије на неодређено време почев од 01.03.2004. године, да је са туженом закључио уговор о раду .. од 14.04.2009. године на одређено време, којим је засновао радни однос као директор на период од 5 година, а којим уговором је предвиђено да је дужан да ступи на рад 06.04.2009. године, као и да му за то време мирују права и обавезе у „НИС Петрол“ Београд. Спорним решењем тужене од 06.07.2012. године, тужиоцу је отказан уговор о раду од 14.04.2009. године и анекс уговора о раду од 24.02.2012. године, а радни однос му престаје 20.07.2012. године. У образложењу решења је наведено да је спорно решење донето на основу решења Скупштине Града Новог Сада од 29.06.2012. године о разрешењу директора Агенције за енергетику Града Новог Сада, а решење се позива на одредбе члана 175. тачка 7. Закона о раду, члана 30. став 1. Закона о јавним агенцијама и члана 14. Одлуке о оснивању Агенције за енергетику Града Новог Сада.

Утврђено је да је пресудом Управног суда, Одељење у Новом Саду У 1001/2012 од 25.01.2013. године уважена тужба овде тужиоца и поништено решење Скупштине Града Новог Сада о разрешењу директора Агенције за енергетику Града Новог Сада од 29.06.2012. године и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање. У поступку поновног одлучивања Скупштина Града Новог Сада је на седници одржаној 08.07. и 09.07.2013. године донела решење на основу којег се тужилац разрешава дужности директора Агенције за енергетику Града Новог Сада пре истека мандата. Наведено решење је правноснажно.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Наиме, одредбом члана 7. став 2. Закона о јавним агенцијама („Службени гласник РС“ бр. 18/05) прописано је да на права, обавезе, одговорности и зараде директора и запослених у јавној агенцији примењују се општи прописи о раду ако актом или посебним законом није шта друго одређено, одредбом члана 30. став 1. истог закона прописано је да члану управног одбора и директору престаје дужност пре истека времена на које је именован подношењем оставке или разрешењем, а одредбом члана 31. истог закона прописано је да се директор разрешава ако више не испуњава услове за именовање, ако не испуњава обавезе предвиђене овим или посебним законом или актом о оснивању јавне агенције или ако буде осуђен за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним дужности директора (став 1), да се директор разрешава и ако несавесним или неправилним радом проузрокује већу штету јавној агенцији или тако занемарује или несавесно извршава своје обавезе да су настале или могу настати веће сметње у раду јавне агенције (став 2), да о томе да ли постоје разлози за разрешење директора одлучује оснивач (став 3).

Одредбом члана 48. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, ... 54/09), прописано је да директор може да заснује радни однос на неодређено или одређено време (став 1), да се радни однос заснива се уговором о раду (став 2), да радни однос на одређено време може да траје до истека рока на који је изабран директор, односно до његовог разрешења (став 3).

У конкретном случају утврђено је да је тужилац на основу уговора о раду од 14.04.2009. године, засновао радни однос код тужене на одређено време као директор

на период од 5 година, да је решењем тужене од 06.07.2012. године тужиоцу отказан уговор о раду од 14.04.2009. године и анекс уговора о раду од 24.02.2012. године (у складу са одредбом члана 175. тачка 7. Закона о раду, члана 30. став 1. Закона о јавним агенцијама и члана 14. Одлуке о оснивању Агенције за енергетику Града Новог Сада), а на основу решења Скупштине Града Новог Сада о разрешењу директора Агенције за енергетику Града Новог Сада од 29.06.2012. године, као и да нису оспорени разлози за разрешење из решења о разрешењу тужиоца са места директора. Одредба члана 48. Закона о раду регулише радноправни положај директора. Наведена одредба о уговору о правима и обавезама директора, као и друге одредбе Закона о раду важе и примењују се у садејству и уз примат посебних прописа којима је регулисан начин избора и мандат директора тужене Агенције за енергетику Града Новог Сада. Доношењем решења Скупштине Града Новог Сада о разрешењу дужности директора тужиоцу је престао радни однос по сили закона, па имајући у виду наведено као и чињеницу да је и у самом уговору о раду од 14.04.2009. године предвиђено да директору може престати радни однос и пре истека мандата из разлога утврђених законом и из разлога утврђених у уговору, то је по оци Врховног касационог суда, правилан закључак другостепеног суда да је решење о отказу уговора о раду законито.

Супротно наводима ревизије, чињеница да је оспорено решење о отказу уговора о раду донето на основу одлуке Скупштине града Новог Сада од 29.06.2012. године, која је поништена у управном поступку не утиче на законитост оспореног решења, будући да је у поступку поновног одлучивања Скупштина Града Новог Сада на седници одржаној 08.07. и 09.07.2013. године поново донела решење на основу којег се тужилац разрешава дужности директора Агенције за енергетику Града Новог Сада пре истека мандата (које решење је донето имајући у виду извештај Комисије која је за период од 27.03.2009. године до 29.06.2012. године када је тужилац обављао дужност директора тужене констатовала пропусте у раду директора Агенције који представљају разлоге за разрешење тужиоца дужности директора тужене пре истека мандата), а које решење је правноснажно, док разлози за разрешење наведени у одлуци, како је утврђено у току поступка, нису оспорени. Стога је правилна одлука нижестепених судова којима је одбијен тужбени захтев тужиоца.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић